Inskriften har börjat med två mansnamn, varav endast början på det första (**f-**) och slutet på det sista (**-nrr**) finns i behåll. Av namnet på den döde finns endast början och slutet. Det kan ha varit *Sigfast* eller *Sig(h)vat* (ack.).

Om Gotland i svenska runinskrifter se »Svenska Landskapslagar» 4, s. LXXVIII.

Tolkningen av inskriftens slut är oviss. 48—50 **sin** skall utan tvivel hänföras till ordet 42—47 **bruþur** och avslutar sålunda en mening. Härmed stämmer, att Aschaneus har iakttagit ett skiljetecken efter 50 **n**. I det följande kan man särskilja pronomenet 56—59 **þisa** (eller **þisi**). Formen är flertydig, men kan i varje fall icke vara ack. sg. mask., sålunda icke bestämning till ett subst. **stin** e. dyl. Det föregående 51—55 **oniti** bör rimligtvis innehålla subjekt och predikat i en ny mening. 51—52 **on** torde i så fall vara pron. 'han', med uppländskt h-bortfall. Läsningen av 53—55 **iti** är visserligen ej fullt säker, men tydningen som *atti* 'ägde' ligger onekligen närmast till hands. — I *UFT* h. 6, s. 19 ges följande förslag till läsning och tolkning av runorna 42—60: **bruþur sino litu · þisi h[akua]** »sine bröder, läto hugga denne», vilket måste betecknas som omöjligt.

415. Norrsunda kyrka.

Litteratur: J. Hadorph, Resejournal 1682 (i: Peringskiölds Monumenta 3); O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 433, 740.

Två runstensfragment (U 415 och 416) i Norrsunda kyrkas yttermurar omtalas av J. Hadorph i hans anteckningsbok från resan år 1682: »Norsunda kyrkia är en välbygd gråstens kyrkia medh tornet å östra gafvelen såsom Huusby Erland. Dher finnas eliest inga särdeles monumenter, uthan ett stycke af en Runesten på vestre kyrkiegafuelen, högt öfuer fönstret, och en öfuer uåknhuusdörn.» O. Celsius har iakttagit båda fragmenten under sin resa i Uppland sommaren 1727: »Norsunda Kyrkiegafvel öfver fenstret i västra gafveln, som icke kunde läsas för högden skuld d. 22 juni 1727. Sed Norinder legit in sept. 1727 **u sin**. Sade ej mera finnas.» Norinders meddelande till Celsius (inhäftat i Celsius' *Svenska runstenar*) lyder: »Dito en på västre Kyrkgafvelen. finnes intet mehra än **u sin**.» Senare uppgifter om fragmentet saknas. Det sitter dolt under kyrkans rappning. Någon avbildning finnes icke.

Inskrift (enligt Celsius):

... u sin · ...

416. Norrsunda kyrka.

Litteratur: J. Hadorph, Resejournal 1682 (i: Peringskiölds Monumenta 3); O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 431.

Detta runstensfragment fanns enligt J. Hadorph (se ovan U 415) »öfver uåknhuusdörn». Även O. Celsius har iakttagit det: »Norsunda uppe i Kyrkiemuren öfver Södra Vapnhusdören ... Magnus Celsius vidit legitque ex scalis et mihi dixit, qui scripsi 1727 22 jun.» Senare uppgifter om fragmentet saknas. Någon avbildning finnes icke. Fragmentet sitter nu dolt under kyrkans rappning.

Inskrift (enligt Celsius):

... raisa · stai- ...

... *ræisa stœi*[*n*] ...

»... resa stenen ...»